

PONENCIAS APROBADAS POLA III ASAMBLEA NACIONAL DO BNG
CELEBRADA NO CARBALLIÑO OS DIAS 7 E 8 DE FEBREIRO DE 1987

P O N E N C I A   O R G A N I Z A T I V A

Recollemos nesta ponència unha breve valoración da marcha que à vida e funcionamento do Bloque Nacionalista Galego lle imprimiron os Princípios Organizativos e Órganos e as suas Competencias definidos na Asamblea de Riazor constitutiva do BNG, vai xa para catro anos, Xa que logo, é a esperiència deste período a que nos permite a sua formulación e como consecuencia solicitar da Asamblea Nacional a conseguinte aprobación xunto coas propostas que se fan no apartado correspondente, todas elas encamiñadas a correxir os erros detectados ou a mellorar funcionamentos perfectíbeis.

VALORACION

En primeiro lugar quereos facer constar que a observância dos Princípios Organizativos do BNG, en xeral, pode considerar-se boa: funcionamento democrático e asambleario, pluralismo político, acatamento das decisiones mayoritarias e respeito das posiciones minoritarias, liberdade de expresión, direito à discrepancia pública e a territorialidade / da nosa estructura. Non se observa en todos estos catro anos incumplimente grave, se ben o mal funcionamento de órganos ou actitudes militantes incorrectas poderan te-lo erosionado ou rebaixado en maior ou menor medida. Inclusive o ter saido neste periodo un partido do BNG e aparecido novas formaciones políticas no seu seo, non redundou en dificultades relevantes no plano organizativo .

Nun segundo lugar resaltamos aqueles aspectos negativos que, ao noso entender, se deron no funcionamiento de órganos en xeral ou aquellas/ fallas nas obrigas da militancia que más directa e inmediatamente inciden neste proceso:

Órganos:

Salvo excepcions en todos eles, en cada un segundo o seu carácter e competencias, non hai a axilidade necesaria para a resposta política puntoal, o debate político dificulta-se ao vir mesturado cunha morea de temas de carácter exdutivo, a información entre membros e entre órganos é lenta, a periodicidade das xuntanzas (por curta ou excesivamente longa) non é a más axeitada para algùns órganos, hai escasa previsión tactica no nivel de competencias correspondentes e a falla de asistencia é bastante xeralizada.

Militancia:

Na nosa organización, polo seu carácter frenteista e plural, hai un amplio abano de actitudes militantes, tanto na intensidade da dedicación ó trabalho político como no posicionamento a respeito da liña política establecida pola Asamblea Nacional e a xustada no tempo polo Consello Nacional. Isto é normal e, mesmo desexábel; ora ben, as dificultades nas que se atopa o BNG para levar adiante a súa política decididamente

polo precario dos seus recursos de toda índole, requeriria un esforzo militante que non está a producir coa intensidade necesaria. Temos que traballar más, temos que / traballar mellor e coordinando mellor todos os esforzos.

Financiación :

Non podemos menos que destacar como un aspecto sumamente negativo a escasa cotización regular dos membros. A ausencia de cotización ten chegado a porcentaxes verdadeiramente escandalosas. Esta escasa cotización regular e a falla de iniciativas e de dedicación a estas cuestións por órganos e militantes fai que a situación financeira sexa catastrófica. Non estamos a nos referir as dèbedas -que non temos praticamente- senón a inevitável contracción da actividade política por falla de recursos financieros para campañas, material propagandístico, locais, etc...

Consello Nacional e a sua Permanente:

Pola importancia política e organizativa, pola globalidade da sua incidencia na organización e taménporque, quizais sexa no órgano no que as medidas poden ser más eficaces a curto prazo, referimos as suas deficiencias brevemente.

O feito de que a PERMANENTE sexa praticamente inexistente leva a que temas prioritarios meramente executivos sexan vistos polo Consello Nacional, multiplicando innecesariamente as xuntanzas que teñen chegado a unha periodicidade quincenal nos últimos / tempos , e reducindo o tempo mínimo necesario para o coñecemento previo de todos os membros do Consello Nacional.

A acumulación de temas xunta-se a improvisación no seu plantexamento, sendo rara a vez que unha cuestión ven por escrito (salvo documentos políticos), informada por / unha comisión e co tempo mínimo necesario para o coñecemento previo de todos os membros do Consello Nacional.

Temos que destacar tamén as fallas de asistencia que chegarán às veces a ser numerosas. Neste apartado hai que recoñecer que se ten mellorado algo, sobre todo na presencia de algúns comarcas "tradicionalmente" ausentes.

A grandes rasgos este é o funcionamento do Consello Nacional que, sen que deixe de cumplir coas suas funcións e competencias, si que deixá bastante que desexar en tanto à eficacia.

Comisión de Conflictos:

Mostrou esta comisióna sua falla de axilidade na resolución de problemas que lle foron sometidos a sua xurisdición , normalmente por falla de "quorum" motivando que os recursos chegaran a tardar moitos meses en seren resoltos. Esta tardanza deu en / viciar situacións entre membros da mesma Asamblea Comarcal creando ambientes de tensión e enfrentamentos que entorpecerán o traballo en algúnia comarca.

Asambleas Locales:

Convén revitalizalas e que sean órganos competentes na marcha da actividade política nas localidades correspondentes. Neste sentido propón-se a supresión da frase dos Estatutos que fai referencia a non obligatoriedade da asistencia às Asambleas Locales

PROPOSTAS

Velaíqui un conxunto de medidas que se consideran necesarias para /

correxir as deficiencias naotadas no apartado anterior referidas aos Organos de Dirección Nacional do BNG e o seu reflexo en medidas similares , nalgùns casos, en órganos comarcais. Aquelas outras deficiencias debidas à militància ou aqueles problemas que poidan surxir pola pluralidade de organizacions e colectivos que integràn o BNG, so poderàn ser corredas ou resoltos mediante a vontade política individual e clectiva de traballar-mos más e mellor e isto reborda os compromisos contidos nunha ponència.

Consello Nacional e a sua Comisión Permanente:

a) Poñera-se en funcionamento de xeito inmediato a Comisión Permanente para cuestiòns de carácter executivo.

b) Reservara-se o Consello Nacional para debate político, a aplicación e concreción da liña política, pra a dinamización, coordinación, representación pública, / etc... segundo foi aprobado na Iª Asamblea Nacional de Riazor.

c) Cumplira-se a periodicidade ordinaria mensual para a Permanente e trimestral para o Consello Nacional.

d) Os temas do Consello Nacinal ordinarios seràn informados por unha comisiòn ou / persona encarregada a tal efecto ou polo membro do C.N. que o suscite. En calquier caso fara-se mediante escrito que se remitirà como documentación adxunta a convocatoria.

e) O Consello Nacional ao designar a Permanente encarregará a persoas concretas o entendemento de tarefas concretas, sendo estes responsables os que deberàn fazer estes traballos encadrados e informar à Permanente e ao Consello nestes campos.

Consideramos necesario o seguinte:

- Responsable organizativo
- Responsable financiero
- Responsable de propaganda e prensa.
- Responsable sindical e de Movimentos Sociais.
- Responsable institucional / municipal
- Responsable institucional / parlamentario
- Responsable de relaciones internacionales.
- Responsable cultural.

Para as funcións de portavoz do BNG pode-se seguir fandendo como na actualidade / por varios membros, debidamente coordinados e representativos de partidos e colectivos integrados no BNG.

f) O Consello Nacional a través da Permanente, especialmente o responsable de finanzas, dotará a organización dun plan contable que consistirá nun presupuesto de gastos e ingresos, inventarios, etc... estudiaran-se tamén novos xeitos de financiación melloras de tipo organizativo, etc...

g) O Consello Nacional percurrá que nos Consellos Comarcais existan responsables dos temas organizativos, financieros , etc... que podan atender à situación en cada/ comarca.

h) O Consello Nacional estudará as cuestiòns propagandísticas no seu sentido más

h) O Consello Nacional estudiará as cuestións propagandísticas no seu sentido más amplio, homologación de materiais gráficos, logotipo, etc., con vistas a fixación dura-
ha imaxe acaida ao BNG tal e como está definido hoxe.

i) Creación de comisións de seguimento e apoio político-funcional.

ANEXO A PONENCIA ORGANIZATIVA resultado do aprobado na

Ia ASAMBLEA DA EMIGRACIÓN

DA ORGANIZACIÓN DO BNG NA EMIGRACIÓN:

Do Consello Nacional.-

O Consello Nacional nomeará un seu membro que sereá o responsábel da emigración ante este organismo. Este encargaría-se de enviar a toda a emigración información, a cordos e directrices políticas que decida o C.N.

No Consello Nacional haberá un ou dous membros do BNG na Emigración. Serán os representantes da organización no exterior, así como os responsables de levar ao C.N. os accrédites e arceios do BNG na Emigración. Serán membros de pleno derecho do C.N.

Da Asamblea Xeral:

A Asamblea Xeral do BNG na Emigración estará presidida por unha delegación do Consello Nacional; polos membros da organización na Emigración no C.N.; e por unha representación do Consello da Emigración.

Reuniría-se a Asamblea Xeral bianualmente con anterioridade, a poder ser, à celebración da Asamblea Nacional do BNG.

A Asamblea Xeral elegerá un ou dous representantes, segun o seu criterio, (que estaría marcado polo propio desenvolvimento da Frente na emigración) para o Consello / Nacional do BNG. Isto faría-se através da presentación de candidaturas na mesma Asamblea. As presentacións de candidaturas faríanse a título individual e non de colectivos ou/e partidos.

Do Consello da Emigración:

O BNG terá un Consello da Emigración que estará composto por unha representación/ de partidos e colectivos con presencia no exterior conforme aos criterios establecidos xa para os demais órganos do BNG, más o responsábel da emigración eleito polo C. N., más os membros que a Asamblea Xeral elegerá para o C.N., más un representante de cada zona ou localidade no exterior.

O Consello da Emigración será o responsábel de convocar as Asambleas Xerais do BNG na Emigración, previa comunicación ao C.N.. Será obligado do Consello da Emigración a elaboración das ponencias que, despois de ser ratificadas polo C.N. serán as oficiais.

Reuniría-se o Consello da Emigración unha vez cada tres meses como mínimo. Seus / membros mantendrán unha asidua correspondencia epistolar, dadas as condicións de lonxearia xeográfica, como vehículo de contacto permanente.

Os membros eleitos para o C.N. pola Asamblea Xeral serán os coordinadores e representantes do Consello da Emigración entre xuntanzas.

Da Emigración como Comarca:::

A Emigración será entendida como unha comarca e dividiría-se en Zonas e Localida-

des en función do próprio medre do BNG na Emigración.

Cada zona será o País onde os emigrantes residan, e as localidades os diferentes nucleos organizativos que nese País haxa.

Da zona ou localidade na Emigración:

Cada zona, ou localidade no seu defecto, elixirà un membro en Asamblea para o Consello da Emigración; así mesmo elixirà ao seu próprio Consello. O membro que sexa elegido para o Consello da Emigración será o coordenador do Consello de Zona ou Localidade.

As pancartas, comunicados, panfletos, etc..., que fagan cada zona ou localidade irán sempre, obligatoriamente firmados como "BNG NA EMIGRACION" podendo engadir o nome do país ou localidade.

.....

Emigración, Outubro de 1986

PONENCIA POLITICA

A actual siotuaciòn política internacional caracteriza-se pola agudizaciòn da tradición entre os Estados Imperialistas e as naciòn^s oprimidas e dependentes, así / como pola crise do sistema capitalista en xeral. Esta situaciòn conduce a que se reforcen os mecanismos de dominio e agresiòn ccntra as clases populares e os movementes de liberaciòn nacional. Coa internacionalizaciòn da vida política de expolio e de agresiòn policial e militar contra os procesos de liberaciòn anti-imperialista no mundo . Desta maneira, as limitaciòn^s e violaciòn^s de direitos democràticos elementais/ (direito à liberdade de expresiòn e informaciòn, direito ao traballo, direito à auto-determinaciòn , direito ao asilo político...) medran nas democràcias capitalistas.O direito internacional è esmagado coa asunciòn descarada do intervencionismo militar e do terrorismo de estado (agresiòn^s a Líbia, Nicaràguia, Bolivia, Chad, Mozambique, Angola...), especialmente por parte de USA, Frància, e Inglaterra, só defensa da liberdade e da deocràcia. Compre observar o papel do tandem OTAN/CEE respeito a Oriente Medio, África Negra e Amèrica Latina, destaquemos como exemplos más claras da hipòcrita política levada por esos países o apoio aos rexímenes sionistas de Israel e racista de África do Sul. Os estados das naciòn^s dependentes, os governos revolucionários e os movementos de liberaciòn, deben enfrentar unha política de agresiòn imperialista en todas as ordes.No caso dos governos dependentes, a caròn de povos acosados pola misèria, a fame, o analfabetismo e o roubo das suas riquezas, teñen que exteriorizar declaraciòn^s inusuais como ameazar con negar-se a pagar a dèbida externa, condonar o intercàmbio desigual e o protecionismo dos países desenvolvidos. Así se ve o brigado a actuar o Governo de Arxentina ou do Perù . Non è de extrañar que non sexan incompatibeis, e mesmo sexa unha consecuència, a instauraciòn de democràcias formais baixo auspicios do USA e da CEE, para contrarestar movementos revolucionários con perso ou ben en proceso de fortalecemento (Perù, Filipinas, Chile....)

O Estado democràtico burguès parece posuir, en determinadas encrucilladas, más elementos de integraciòn e de confusión para os movementos populares. Por iso, a situación internacional pode ser calificada de equilibrio inestàbel. Existen graves conflictos, mesmo armados momentàneamente inviabilizados nunha dirección trunfante (Salvador, Guatemala, Sudàfrica...); existen saídas "democràticas" controladas (Filipinas, Brasil...), intentos abertos de desestabilizaciòn de Rexímenes revolucionários (Líbia, / Mozambique, Angola, Nicaràguia...)

Na Europa, a situación dos movementos de liberaciòn nacional è especialmente difícil e crítica por mor do afortalamento das estruturas supra-estatais, funcionais no / terreo ideolòxico, no represivo e na expoliaciòn econòmica. A función que a social-democràcia ten na xestión da crise capitalista e na lexitimaciòn da política imperialista podemos observá-la directamente no caso do Estado Espanhol. A función de clase o breira europea, cos respectivos deterioros dos PC estatais, non fai más que situarnos nun terreo onde non parecen existir saídas fòra do sistema demomento. Os movimen-

tos de liberación nacional na Europa están illados na política internacional, porque só se reconócen os de denominado Terceiro Mundo por parte da URSS e dos outros estados socialistas. Os partidos da esquerda estatal dan a anuencia ao proceso de integración xerarquizada dentro da Europa monopolista, ainda que critiquen a integración na OTAN. Os casos de Irlanda e Euskadi, pesie ao nivel de loita e a agresión que soporan, non acadan o nivel de solidariedade internacional pública que se dispensa a movimentos de outras zonas do mundo.

Nos últimos anos, no Estado Español xestou-se coa política PSOE desde 1982, unha/maior lexitimidade social do Rexime, pois logrou, contando coa eficaz campaña de intoxición dos meios de comunicación, e co apoio das multinacionais e da Banca, unha certa anuencia por pasividade. Hai unha correlación entre o reforzamento e a estabilización das denominadas Institucións Democráticas e o debilitamento da organización e oposición populares. Hoxe a política gubernamental do PSOE, abertamente pro-capitalista, pro-imperialista e anti-nacionalista, é más difícil de contestar. A táctica de/illar aos que protestan ou non comulgán co sistema é seguida por o poder, co afán de comunicala á sociedade para que a asuma como sua. O obxectivo está en atomizar os grupos sociais nas suas loitas, illar os conflitos e impedir a solidariedade. Ao tempo xera-se unha atmósfera consistente en facer creer que o actual Régime é eterno e que/as expectativas de futuro só se producirán no canle da "modernización" capitalista. / Os mecanismos ideolóxicos de integración pasiva no sistema e no Régime "democrático" funcionan con más forza ca nunca, paralelamente a integración na CEE e na OTAN.

Non obstante, a base material dos problemas está más presente que nunca nos últimos anos (paro, estado dos servicios públicos, política de seguridade social e pensiões, control da información e dos cidadáns, corrupción da Xusticia e do aparello policial...) Os problemas que se están a criar coa destrucción da estrutura productiva galega, desde a integración na CEE, provocan unha certa sensibilidade, convenientemente orixinada e alimentada polas nosas denuncias e alternativas, que obligaron a pretextar, desde posiciones políticas integradas no Régime, que a situación se debe a unha má negociación. A ideología europeísta (da Europa dos monopolios) é un valor para os sectores ideologizados pola "democracia" española que afecta a partidos formalmente nacionalistas, cando falan de construir unha Europa dos povos, naturalmente dentro delas. Da-se cada vez unha maior distanciación entre a realidade e a apariencia que del se espalha desde o Poder. Pero esta separaciónnon é assumida polo cidadán criticamente, tendente na sua falla de expectativas a xustificar individualmente as situaciones, como/co-participa formal delas. A especial dificuldade do nacionalismo está en que é a força de oposición de más relevancia que ten o sistema do Estado Imperialista, xa que / defende unha ideología e unha alternativa de cambio político, social, económico, ideológico e cultural, enfrentada a Europa monopolista e a USA. O Régime ter o seu principal problema político na cuestión nacional, especialmente en Euskadi.

Os nacionalistas galegos temos claro que do marco autonómico pouco se pode esperar: as competencias reais seguen a estar fóra do país. Non é que a alternativa autonómica non funcione por ser o governo de AP, ainda que lle poda imprimir un selo caracteris-

ticamente caciuil à administraciòn Galega delegada. Neste marco, no que temos que nos mover, comprobamos a esquizofrènia a que se nos submete. Asi aparece un espàcio polìtic legalmente delimitado, que antes non existia oficialmente (a nosa naciòn). A maiores, existen instituciòns, como o Parlamento , que se converten nun espàcio de discussiòn sobre temas menores. En fin, hai unha Xunta que pretende aparentar ser un governo galego. Amplos sectores pcpulares conceden, por pasiva ou por activa, unha certa importància simbòlica e mesmo real às instituciòns do marco autonòmico. Non cabe dúbida de que os mecanismos de integraciòn teñen logrado unha participaciòn eleitoral i nusitada tradicionalmente na Galiza, sen tronzar a dialèctica colonial da votaciòn: para o Parlamento español, o voto formalmente galego disminue praticamente a metade en relaciòn coa votaciòn ac Parlamento Galego. Nembarantes, sempre recoñecer que o Estado Autonòmico, nascido para afogar os movementos de liberaciòn nacional do Estado, / plantexa contradicciòns e è un xermolo de incoerencia no sistema centralista e colonizador e consecuentemente abre novos àmetos de loita e novas posibilidades tàcticas / que è necesario valorar axeitadamente

A realidade è colonial, dependente, subordinada, pero a imaxe da sua formulaciòn è más confusa, con más interlocutores e presuntos protagonistas. Para o nacionalismo galego non desapareceron, más ben aumentaron as posibilidades de acciòn política cotidiana. Sò è unha loita nun contexto más difícil. Podemos dicer que os problemas sociais, económicos e culturais son inxéntes, pero, por todo o devandito, a nosa actuaciòn debe ser más matizada e estudiada. A alianza dunha correcta actuaciòn e presènci sociais co mantenimento da nosa alternativa política situa-se hoxe nun perfil tan sotil que os deslices son más perigosos que nunca. Un movemento político debe ter conquistas, por más pequenas que sexan, debe ter capacidade de actuaciòn inmediata e / de posicionamento tàctico oportuno, debe atrager a sectores cuantitativamente relevantes da sociedade, se quer proseguir unha loita que, obxectivamente vai ser longa. Debe saber distinguir entre niveis de actuaciòn (política, sindical, municipal, campo, cidade, meio social e cultural...). Debe distinguir perfectamente o que è non integrarse no sistema e o que è a paràlese ideolòxica. E, sobre todo, debe ter claro a / necesidade de afrontar a política como unha batalla social. A existència e o medre do nacionalismo è bàsica para a existència e o futuro do país.

Consecuentemente, reafirmamo-nos nos nosos principios programáticos irrenunciábeis, enunciados na Asamblea Fundacional de 1982 que a modo de resumen enunciamos:

Galicia è unha naciòn: e polo tanto ten direito a autodeterminaciòn política que, de ser real ha de concretar-se nunha alternativa de Soberanía Nacional , marco imprescindibel para exercer o control popular de todos os recursos da sociedade galega. O povo galego conseguentemente ten direito a exercer o Poder Constituinte / que desemboque no pleno exercicio da Soberanía Nacional.

Democràcia: O principio democràtico e fundamental como inherente ao exercicio do poder polo povo, en condicions de igualdade e libertade real e non só formal.

Antimonopolismo e intereses pcpulares: A política democràtica debe estar encamiñada à defensa dos intereses do povo e dirixida à liquidaciòn/

dos monopolios.

Auto-organización: Consideramos básico o principio de auto-organización nacional (sindicatos, partidos, organizaciones de masas,...) para defender axeitadamente os intereses da Nación Galega, rexeitando toda clase de colonialismo político de / calquer tendència ideolòxica.

Galicia e o colonialismo: Partindo do feito de que Galicia está sometida a unhas relacions de dependència colonial, a actividade política encamiña-se a tronzar esa dependència.

Anti-imperialismo: Para a nosa política, dirixida à consecución dunha Galiza liberada é clave o principio de anti-imperialismo militante polo que a Organización se define pola Solidariedade Internacional e apoia todas as loitas dos povos do Estado e do Mundo por conseguiren a sua liberación nacional. Xa que logo, somos contrarios à CEE e à OTAN por seren Organizacions a nivel económico e político-militar , que representan os intereses dos grandes monopolios e do imperialismo europeu-occidental e americano.

Paz Mundial e Desarme: A Organización define-se pola Paz Mundial e o/ Desarme.

Modelo Social: A Organización unitaria do nacionalismo galego orientará a sua loita política cara a un nodelo social que tería como liñas directrices e trazos esenciais os seguintes:

O desenvolvemento socio-económico capaz de romper a dependència colonial da economía galega e mudar cualitativamente às condicions de vida e de traballo para o benestar de todo o povo, devolver-lle o poder de decisión sobre os seus recursos e a sua actividade económica, eliminar o paro e asegurar-lle un nivel de vida digno na propia terra coa recuperación dos emigrantes.

O nacionalismo galego está pola ruptura co actual rèxime político por canto representa a negación explícita e agresiva dos principios anteriores e atenta gravemente / contra as liberdades fundamentais para os cidadáns e as Naciònns que integran o Estado Español. Neste último aspecto, loitaremos pola consecución da amnistía para todos / os presos nacionais, antifascistas e presos sociais, pola democratización real do aparello do Estado, incluido a política, a xusticia e o exèrcito, e defenderemos o exercicio das liberdades democráticas e en especial a liberdade de expresión.

A liberación económica, social e nacional tamén teñen que siñificar unha mudanza/nas relaciòs persoais, na vida cotidiana, que rachen cos modelos e patróns difundidos pola ideoloxía dominante. A solidariedade, a liberdade total e absoluta das personas sen nengún tipo de discriminación son tamén obxectivos políticos a conquerir polo BNG nesa Galiza soberana e solidària que quere construir.

A nosa actuación política, no contexto formado pola Constitución e a Autonomía, non a lexitimaría, e agudizaremos as contradicions existentes, actuaremos con iniciativas que supoñan o aumento da cnciència nacional e política do noso povo e a mellora das / condicions ouxetivas que permitan a sua superación.

O nacionalismo galego considera neste intre tarefa de importància nos diversos / campos as seguintes:

1.- Política Institucional:

As eleccions municipais e o traballo a desenvolver neste campo cobra especial im - pportància como garante da expansión e intreducción sociais da nosa organizaciòn. O / retroceso neste aspecto, nas grandes vilas debilitou a nosa presència pública e a no - sa capacidade de incidència política favorecendo o noso illamento. Os obxectivos para os próximos comicios serán:

a) Presentar-se como BNG na maior cantidad posibel de concellos da Naciòn.

b) Tratar de integrar independentes con prestixio è incidència nas listas das cida - des especialmente, debido às circunstàncias organizativas e sociais, como mèdio de / romper o cerco e posisibilitar a incidència en sectores alonxados de nós.

c) Promover candidaturas, cun contido mìnimo aceptàbel, de independentes que levan o adjetivo nacionalista, ali donde non sexa posibel monta-las como BNG, ou sempre que teñamos garantia de sacar representaciòn que, de irmos coas nosas siglas non acadaria mos . En todo caso, a nosa Organizaciòn tomarà as medias organizativas oportunas para que a presència nos concellos serva para defender o noso programa político. Poñeremos especial ènfase en organizar aos veciños para que se sintan protagonistas na percura de soluciòns aos seus proprios problemas, participando activamente na vida dos conce - llos.

d) Pola impçrtància da nosa presència nos municipios e a relevancia que o traballo neste camo ten cara o noso povo, crearase un grupo de traballo coordinado polo respon - sabel municipal do C.N. que delimita e unifique os criterios a seguir nos municipios.

A respeito da nosa presència no Parlamento Autonòmico valoràmo-la positivamente. Sen mitificar a actuaciòn parlamentària, consideramos que è importante estarmos ali, sempre que nos esforcemos por:

- Facer da nosa actuaciòn un canle de expresión do movemento nacionalista.
- Poder desempeñar o papel de portavoz ou correia de transmisión dos conflictos so - ciais e dos intereses populares (caixa de resonància)
- Utiliza-lo para consolidar o BNG como medio de chegar à xente.

2.- Política Sindical:

O noso apoio à INTG está guiado pola consideraciòn de que è a central sindical que apresenta un modelonidamente nacionalista por història, traxectòria, pràctica actual e obxectivos. Consideramos que iste nivel de organizaciòn e actuaciòn é fundamental / para a articulaciòn do movemento nacionalista no país e para a defensa das clases tra - balladoras. O movemento nacionalista contando cunha central como a INTG, posue un ba - luarte que dificulta a nosa destrucción e posibilita a nosa introducción social, aca - dando ademàis resultados electorales que obrigan ao seu reconocimento oficial en con - venios e organizaciòns. E à arma organizativa e mobilizadora que o BNG debe afortalar para afrontar as agresiòns anti-nacionais. A capacidade de mobilizaciòn do noso país depende, en gran medida, da sua progresiva expansión. A incidència electoral do sindi - calismo nacionalista debe servir para este afortalamento, e a vez que para aumentar a

conciencia nacional e de clase dos traballadores galegos.

O BNG apoiarà todas as tàcticas conducentes à consecución dunha Grande Central Sindical Unica Galega, como obxectivo, sempre partindo da constatación de que o proxecto o representa a INTG.

3 . - Lingua e Cultura:

3.1.- O BNG apoia as iniciativas que pulen polo proceso de normalización social do idioma, no ensino, nos medios de comunicación, na vida social...; nomeadamente as da Mesa Pola Normalización Lingüística.

3.2.- Urxe acabar co estado letàrxico do movemento cultura, representado pola Federación de Asociacions Culturais, en grande parte do país. Aumentarà-se especialmente a oferta cultural nacionalista, facendo-a atractiva e provocando un debate ideolòxico neste campo que contra-reste o confusionismo existente.

3.3.- Dotar-nos dun órgano nacional de información, propaganda própria para dar a coñecer à nosa base social a vida política da organización en xeral e favorecer o combate ideolòxico contra os nemigos do nacionalismo así como un millor coñecemento das nosas alternativas.

3.4.- Tratar de conquistar meios de comunicación alternativos para contra-restar, local ou comarcalmente, a información dos voceiros do Rèxime e do sistema. Apoiar a maior difusión da prensa en galego existente.

3.5.- Coesionar e clarificar más o termo cultura nacionalista en todos os ámbitos da nosa actuación. Promover o estudo científico e divulgativo de temas de historia, economía, socio-lingüística... desde a óptica nacionalista, en galego, así como a creación literaria en xeral.

4 . - Mocidade:

4.1.-Promover a integración de amplos sectores da mocidade no BNG e da mocidade estudiantil na organización ERGA, aproveitando a percura de alternativas aos seus problemas para sensibilizaren-se no descubrimento e análise da realidade nacional.

4.2.- Estudar o posibel artellamento dunha organización da mocidade que, en todo / caso ficaría establecida dentro de idades precisas e sempre que non servise para debilitar ou diluir a estrutura orgaizativa ou de traballo no BNG. Poñerà-se especial cuidado en non promocionar a atomización social e en que serva de caldo de cultivo para o medre da conciència nacionalista.

5 . - Muller:

As mulleres en Galiza teñen que sofrer tamén o patriarcado como xeito de opresión específica, inserto na explotación económica e más na opresión colonial. Este patriarcado sinala as mulleres como productoras e más reproductoras da força de traballo como rol específico, utilizandoo-as tamén, cando se precisa, como mano de obra de reserva, super-exploitada e mal pagada, como obxectos sexuais. As mulleres son as vítimas / directas da estrutura ideolòxica que o patriarcado define e defende que é o machismo. Esta situación que a muller padece na Galiza de hoxe fai que as mulleres precisen dotar-se de unha estrutura organizativa propia para xachar coa sua opresión e más querir os seus dereitos; neste sentido, existir a muller é coa sua opresión e más con-

querir os seus direitos existen xa hoxe Mulleres Nacionalistas Galegas.

Esta organización feminista, dentro do nacinalismo popular, non debe suplir que o BNG como orgaización política, tanto a nivel interno da sua militancia, como na sua / proxección social, nas suas loitas, asuma e defende as reivindicacións das mulleres / como batallas políticas, sociais e coleitivas.

6.- Política agraria e Sindicalismo Labrego:

O BNG non pode esquencer que a nosanación está moi ruralizada e que os problemas e loitas labregas son moi sentidas no resto da poboación . A loita agraria non è unha loita marginal senón incluso decisiva nas nosas condicións coloniais. Neste sentido com prelembra que, a pesares da sua febleza infra-estrutural, as Comisiões Labregas son o sindicato hexemónico e o único actuante dentro dos que podíamos chamar "non cacquis"

Velai a importancia dun apoio decidido do conxunto do BNG à loita agraria dos próximos meses. Frenar os intentos destructivos dos sectores claves da nosa agricultura, consolidar as Comisiões Labregas convertindoas, ainda más, no sindicato hexemónico / no agro , e impulsar as mobilizaciones labregas, deben ser os obxectivos do BNG. Para eso , compre un apoio decidido , xa que o sindicato labrego non ten por si mesmo medios e infraestructura abondo para aproveitar cumpridamente as condicións obxectivas que se están a xenerar.

Ademais, a entrada na CEE está a supoñer unha grave agresión para os labregos galegos como tiñamos previsto. A Política Agraria Común (PAC) é, por riba , un dos instrumentos más conflitivos da CEE. A sua aplicación está afectando a sectores claves da economía labrega, coma o leiteiro, e inviabilizando as supostas opcións alternativas na carne de vacún, ovino, etc. Aveciñase a reconversión agrària.

Esta situación xa está a xenerar convulsiones sociais que en boa lòxica medrarán en dimensións e importancia, e compre que se traduzan en grandes mobilizaciones reivindicativas. Esta-se a perfilar unha nova cointura, onde a loita agraria vai ser outrvolta importante. A propia PAC abre, en calqueira caso, novos campos de actividade que ofrecen amplas e interesantes perspectivas ao sindicalismo agrario nacionalista. Podemos afirmar, sen medo a trabucarnos, que as Comisiões Labregas e a loita labrega atopan-se perante unha nova fase e que existen condicións ouxetivas para superar a fase de recomposición dos últimos anos.

En vista disto o BNG deberá levar as seguintes liñas de acción verbo das Comisiões Labregas:

1º)- Definir-senidamente pola potenciación do sindicato como medio de concienciación , organización e mobilización do campesiñado cara os nosos obxectivos. Esta potenciación dèbe-se traducir en:

a) Poñer ao dispor do sindicato o persoanal necesario para un millor funcionamento (organización, información e mobilización).A prol disto, e dentro das posibilidades existentes o BNG debe orientar más continxentes da sua militancia para a atención o mundo labrego

b) Que tanto no parlamento como nos Concellos o BNG sexa portavoz das reivindica-

cions plantexadas polas CCLL.

c) En particular, nos concellos onde a problemàtica rural e agrària sexa determinante o BNG potenciarà a creaciòn de Comisiòns de Agricultura en estreita relaciòn co as CCLL.

2º) Manter a independencia das CCLL , como sindicato aberto , sin prexuicio dos mecanismos de coordinaciòn pertinentes.

3º) Nun futruro pròximo vai haber eleiciòns as Camaras Agràrias, que someteràn a porobva a representatividade sindical no campo. Nin que dicer ten a relevància de que as CCLL acadan representaciòn importante nelas e o BNG ten que contribuir con todas as suas forzas a que esto suceda. Pero cobrarà toda a sua dimensiòn o feito de ser o sindicato nacionalista único no agro, e o BNG debe aproveitar esto para acadar que / outras organizaciòns que se declaran nacionalistas se vexan obligadas a apoiar às / CCLL so pena de entraren en contradicciòn coas suas declaraciòns políticas.

7.- Relaciòns na nosa naciòn:

A nosa relaciòn coas organizaciòns sociais e forzas políticas dentro do àmeto galego, debe-se dar baixo os dous seguintes aaspectos:

a) Poñendo o acento na configuraciòn do BNG como organizaciòn frentista e de alianza de clase , onde teñen cabida todas aquelas organizaciòns ou persoas que asuman os seus principios e que queiran sumar forzas na loita pola liberaciòn nacional de Galiza. Mantendo a sua vez a independencia necesària para actuar fora do frente coas iniciativas que consideren oportunas, sempre dentro do respeito os principios organizativos de pluralismo político, liberdade de expresiòn e direito a discrepancia pùblica.

b) Con respeito a aquellas forzas políticas, cuia integraciòn no BNG non sexa posibel deberemos manter iniciativas tàcticas que fagan avanzgar o proceso de liberaciòn nacional, e que se concretaràn do xeito seguinte:

1/ Frente a declaraciòn de principios ou puntos programaticos de outras forzas políticas, aparentemente coincidentes cos nosos, actuaremos en todos os campos, incluindo os institucionais, , emplazando a ditas forzas en campañas ou acciòns que tendan a efectivizalos. A sua resposta poñerà de manifesto as suas contradicciòns. Esta actuaciòn deberà vir precedida, dunha postura moi nìdia e moi clarificadora pola nosa banda, de xeito que se lle desmonten de ante-mano os posibeis argumentos tendentes a eludir a sua participaciòn

2/ Esta politica de confrontaciòn poñeremo-la tamèn en practica diante de decisiòn políticas perjudiciais para o pobo galego nos eidos político, econòmico ou cultural, tanto nas de caràcter xeral, como nas que afecten somentes a determinados sectores sociais.

Aproveitaremos estas circunstàncias para evidenciar como se confirman na pràctica as nosas anàlises da situaciòn colonial de Galiza, asi como o axeitado das nosas alternativas.

3/ Para que esta liña de actuaciòn non se volte en algún caso contra nós, os nosos representantes deberàn ter unha especial preocupaciòn no cumplimento das liñas pro

gramàticas da organización na sua xestión ao frente dos cargos públicos que ocupen.

4/ Para conquerir a maior eficàcia con estos plantexamentos, e para evitar confusionismos e malos entendidos por parte dos nosos militantes, debemos facer especial fincapé na formación e información dos mesmos. Así mesmo, debemos conquerir que a nosa mensaxe sexa nídia e doadamente intelixibel para o pobo

8 . - Relacións Internacionais:

Formalizaran-se as responsabilidades neste sentido coa formación dunha Comisión de Relacións Internacionais e definiran-se os ouxetivos na seguinte dirección:

8.1.- Estreitar os lazos cos movementos nacionalistas do estado, especialmente co movemento de Liberación vasco, promovendo todo tipo de alternativas e plataformas para conseguir o recoñecemento legal do direito de autodeterminación

8.2.- Dadas as vinculacións histórico-culturais e a importància estratèxica que, / para derrubar o marco estatal actual teñen as relacións de Galiza con Portugal, estreitaremos , er todos os eidos os nosos lazos co país irmán, así como tamén cos países de expresión portuguesa.

8.3.- Promover as alternativas no seo da CONSEJO en defensa dos intereses e alianzas das nacións oprimidas no seo de Europa Occidental, para rachar o illamento mediante unha política de solidariedade

8.4.- Estudar a hipotética participación no Parlamento Europeo, sempre que fose posible e non significase renuncia programática algúnhha acordo co resto dos movementos de liberación nacional do estado.

8.5.- Promover e impulsar o movemento pola paz e o desarme, facendo especial fincapé na esixència de retirada do estado español da OTAN

8.6.- Solidariedade coa política dos países non alineados e cos movementos de liberación nacional do mundo

9 . - Acción Social:

Entendemos por marxinación ou marxinados todas aquelas persoas que por unha serie de circunstancias, limitación ou discapacidades sufren discriminación por unha sociedade que , valorando o ser humano en función do mercado, resultanlle incesárias para os seus intereses económicos e por conseguinteinúteis para o seu proxecto social.

Dentro desta definición entrarian os disminuidos en todas as suas vertentes, os vełlos, os que padecen toda unha problemática social derivada das drogas, o paro, a etnia , a delincuència, de secuelas de situacions socio-económicas deprimidas, tanto familiares como de bairro, etc.

Ante isto o BNG tomará as seguintes medidas de cara a loita contra a marxinación social :

- . Criación no seu seo de unha Comisión de Acción Social
- . Potenciación das asociacions das AAVV, xuvenis, culturais, etc.
- . Criación de Comisiones de Acción Sociaal nos Consellos.
- . Especial atención, ao traverso do sindicato , aos parados, disminuidos e pensionistas, nos seus direitos laborais

- Potenciar unha plataforma de Acción Social de àmeto galego

Estas son as ponencias, cas enmendas incorporadas que foron aprobadas na III ASAMBLEA NACIONAL DO BNG celebrada no CARBALLIÑO os días 7 e 8 de Febreiro de 1987